

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 525 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

125/2018. (V. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) I. rendű panaszos és II. rendű panaszos¹ 2017. december 8-án postai úton előterjesztett **panaszát** a 2018. május 17-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes és Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – * Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, valamint alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. december 8-án postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. november 11-én foganatosított rendőri intézkedésekkel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy a panaszolt intézkedés minden elemében törvénysértő és jogalap nélküli volt, bosszúálláson alapult a * Rendőrkapitányság részéről, valamint K. J. és S. B. részéről, mivel ők évek óta élettársak.

A panaszos 4 darab vadászfegyverét – amelyeket joggal tartott birtokában évek óta – hazugságok alapján, jogalap nélkül, bosszúból elvitték, a panaszos tudomása nélkül. A panaszos beteg feleségét (a II. rendű panaszos) órákon át az előállító folyosóján, huzatos helyen tartották, kihallgatása után rendőrautóba ültették, a lakásukhoz vitték, az ajtó kinyitása után a panaszos letétéből kivették a tároló kulcsát, amellyel kinyitották azt, és a fegyvereket elvitték a lakásukból.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszosok személyes adatait töröltük.

A panaszos előadta, hogy „súlyos leütésük” és eszméletvesztésük után napokon át hányingerük volt, súlyos bódult állapotban voltak. A rendőrség ezt kihasználva azt íratott alá velük, amit csak akart.

K. J. a kardját a panaszos bal oldalához szegezte, és azt mondta, hogy „ne mozdulj, mert átszúrom rajtad, levágom a fejedet, ha megmozdulsz”. Nagy erővel leütötte a panaszost, majd a II. rendű panaszost is, mindketten eszméletüket veszítették a folyosón. Mindezek ellenére a panaszost gyanúsítják, hogy jogosan birtokában tart vadászfegyvereket, és jogtalanul elvitték a lakásából.

A panaszos kihangsúlyozza, hogy K. J. nem nyitott ajtót a rendőröknek, a harmadik felszólításra sem. A félelmetes, és gyilkolásra alkalmas kardját nem adta elő, azt a főtörzsőrmester találta meg a lakásukban, ezt a rendőr mondta el a panaszosnak. A szobán forgó kard „házi kivitelezéssel” készült. A panaszos szerint rágalom az, hogy vascsővel ment haza, ez nem igaz. A panaszos véleménye szerint a lányának „szájába van adva”, hogy a panaszos kezében fegyvernek látszó tárgy volt, ezt is a fegyverek elvitele miatt kellett nyilatkoznia.

B. K. I. r. főhadnagy több iratot íratott alá a panaszossal, elolvasás nélkül az előállító helyiségben. A panaszos közölte vele, hogy szemüveg nélkül nem tud olvasni, erre a rendőr megmutatta neki, hogy hol kell aláírni.

A baleseti intézetből a * Rendőrkapitányságra érve az előállító helyiségbe kísérték a panaszost, ahol a panaszos a nyaka megmozdítása után fájdalmat érzett annak bal oldalán. Odanyúlva érezte a bőre vágását, és megkérte a rendőrt, hogy nézze meg, miért fáj a nyaka. A rendőr azt mondta, hogy vékony vér csík látható a panaszos nyakán. B. K. I. r. főhadnaggal közölte a panaszos, hogy bőrén vágás található, és kérte, hogy vegye jegyzőkönyvbe. A r. főhadnagy erre azt válaszolta, hogy sokan voltak rendőrök az előállító helyiségben, és ő már nem tudja kideríteni, melyik rendőr közölte a panaszossal, hogy vérzik a nyaka.

2) A Testület 2018. január 8-án kelt levelében értesítette a panaszost, hogy panaszát – elkésettsége miatt – nem áll módjában kivizsgálni.

A panaszos 2018. január 15-én kelt levelében előadta, hogy nem tájékoztatták őket a panasztételi lehetőségükről, ezért nem voltak tisztában a Testület eljárására vonatkozó határidőkkel.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését.

1) A küldés leírása szerint 2017. november 10-én 8 óra 53 perckor S. B. (a panaszos lánya) bejelentést tett a rendőrségen, miszerint a lakásán a szülei vascsővel és valamilyen löfegyverrel támadtak rájuk.

2017. november 10-én 9 órakor a panaszos bejelentést tett a rendőrségre, miszerint a veje megtámadta őt és a feleségét karddal. A mentőket értesítették, további intézkedést nem igényelt az eset.

2017. november 10-én 9 óra 11 perckor névtelen bejelentés érkezett a rendőrségre, mely szerint a * J. utca 70. szám alatt nagy kiabálást hallott a bejelentő, egy férfi és egy nő veszekedtek, a nő segítségért kiabált, valószínűleg bántalmazták.

2017. november 10-én 9 óra 31 perckor a rendőrök intézkedés alá vonták a panaszost, 9 óra 33 perckor jelentették, hogy 9 óra körüli időben a panaszos megjelent a lányánál egy csővel a kezében, és a „szokásos fenyegetőzését adta elő”. A rendelkezésre álló információk szerint a panaszos hadonászott a csővel, majd a panaszos veje „kitessékelte” a lakásból. Kis idő múlva a panaszos visszament, valamit tartva a kezében, és a vita folytatódott. A panaszos lánya

ezután leszaladt a ház elé, és ott várta a rendőröket. Annak tisztázása ekkor még folyamatban volt, hogy a panaszos mit tartott a kezében, valamint mit csinált a csővel.

A panaszos meghallgatása során elmondta, hogy 9 óra körül munkából hazaérve átment a lányához, ahol a veje nyitott ajtót, és belenyomott a hasába, és közölte vele, hogy „megdöglesz”, és többször megütötte a panaszos arcát ököllel. Ezt látva a II. rendű panaszos átment, akit a panaszos veje szintén megütött és megrángatott. A mentők a panaszosokon 8 napon belül gyógyuló, leginkább hámsérüléseket találtak, de fejsérültek voltak.

A panaszos lánya és veje előadták, hogy a panaszos 9 óra körül jelent meg a lakásnál vascsővel, és az ajtót nyitó veje felé ütött volna a vascsővel, de az beleakadt az ajtó keretébe, így nem tudta elérni a vejét vele. A panaszost a veje kilökdöste a lakásból, mire megjött a II. rendű panaszos, és nekiesett a vejének, akin ennek következtében karmolósos hámsérülések keletkeztek. A dulakodás a lakás előtt is folytatódott, de külső, elfogulatlan tanú nem volt a helyszínen. A helyszín megtekintése során a kard és a vascső, valamint az állítólagos fegyver felkutatása folyamatban volt, a tisztázás után akcióra nem volt már szükség.

2) B. M. r. főtörzsőr-mester és B. Z. r. őrmester 2017. november 10-én készült jelentésükben foglalták össze az intézkedés menetét. A dokumentum tartalmának ismertetése során a Testület kizárólag a panasz szempontjából releváns megállapításokat ismerteti, ezért jelen esetben eltekint a panaszos lányának lakásán történtek leírásától, mivel a panaszos az ott történt rendőri intézkedésekkel szemben panaszt nem fogalmazott meg.

A r. főtörzsőr-mester N. Z. r. százados utasítására 10 óra 30 perckor a II. rendű panaszost mentőautóval az Országos Baleseti és Sürgősségi Központba kísérte. Ezzel egyidejűleg érkezett az I. rendű panaszos B. Á. r. őrmester és B. L. r. őrmester kíséretével az Országos Baleseti és Sürgősségi Intézetbe (továbbiakban: OBSI) 10 óra 35 perckor, a panaszosok esemény során keletkezett sérüléseinek kivizsgálása céljából.

A baleseti központban dr. H. B. látta el a panaszosokat, elmondta, hogy törést nem szenvedtek, büntetőjogi értelemben vett nyolc napon belül gyógyuló sérülést szereztek. Az orvosi ellátásra a doktor ambulánslapot állított ki. A baleseti osztályról 15 óra 25 perckor távoztak.

Az intézkedés során az állampolgárokat a rendőrök a panasztételi lehetőségükről tájékoztatták, közölték, hogy 30 napon belül panasszal élhetnek a rendőrségnél, valamint 20 napon belül a Testületnél.

Az I. rendű panaszost 15 óra 30 perckor N. R. r. törzssászlósnak (szolgálatirányító parancsnok) a rendőrök sérülés- és panaszmentesen átadták. 16 óra 5 perckor megtörtént a panaszos előállító helyiségben történő elhelyezése.

3) A panaszos által aláírt 2017. november 10-én készült igazolás szerint a panaszos előállítása 9 óra 30 perctől 21 óra 15 percig tartott. A panaszosnak az előállítás időtartama alatt sérülése, illetőleg panaszja nem keletkezett. Az igazolás hátoldalán szerepel a tájékoztatás a Testületnél kezdeményezhető panaszjárásról.

4) A Jegyzőkönyv gyanúsított kihallgatásáról című dokumentum panasz szempontjából releváns elemei az alábbiak.

A panaszos előadta a vizsgálónak, hogy a veje kardot nyomott a nyakához. A meghallgatás során elmondta, hogy már nincs vágás a nyakán, de ahogy a veje rátette a kard élét, úgy érezte, hogy éles, és akkor volt is nyoma a vágásnak, vörös csík volt. A vizsgáló erre kategorikusan közölte, hogy már nem látszik semmilyen vágásnyom a panaszos nyakán. A panaszos ekkor elismeri, hogy már valóban nincs nyoma, mert ez reggel történt. A vizsgáló szemrevételezte továbbá a panaszos ruházatát, azon vágásnyom nem volt látható.

A vizsgáló rögzítette, hogy az I. rendű panaszos 22 óra 47 perckor közölte velük, hogy nem tudja elolvasni a szemüvege nélkül a jegyzőkönyvet, nem tudja, hogy hol van a szemüvege, de anélkül nem lát semennyit sem. Erre tekintettel sor került a hatósági tanú bevonására, és az

őrizetbevételi határozat felolvasására is sor került a jelen lévő hatósági tanú által, aki aláírásával látta el az összes szükséges dokumentumot.

5) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a B. városi Ügyészség 2018. január 26-ai határozatát, melyben elutasította a panaszos lefoglalás elrendelése ellen bejelentett panaszát.

6) N. r. r. törzssászlós 2018. február 16-án készített jelentésében az alábbi kiegészítő információkat adta elő.

Az intézkedés napján 9 óra 30 perckor három személyt fogtak el szándékos bűncselekmény elkövetése miatt. A panaszosokat az intézkedés helyszínéről az OBSI-ba szállították, egészségügyi ellátásuk érdekében, majd onnan 15 óra 30 perckor állították elő őket a * Rendőrkapitányságra.

A panaszosokat előállításukat követően, az előállító helyiségbe történő befogadásukat megelőzően nyilatkozta a törzssászlós, hogy a rendőri intézkedéssel kapcsolatban van-e bármilyen panaszuk, illetőleg keletkezett-e bármilyen sérülésük, amelyre mindketten nemmel válaszoltak.

A panaszosok kihallgatása az egészségügyi ellátásuk miatt csak később volt lehetséges, de az nem volt mellőzhető, így az Rtv. 33.§ (4) bekezdése alapján az előállításukat a törzssászlós 4 órával meghosszabbította, melyet az előállítás időtartamáról szóló igazoláson dokumentált, és a panaszosok ezt saját kezűleg aláírták. A 4 órás meghosszabbítást a panaszosokkal közölte az előállító helyiségben.

A II. rendű panaszos az előállító helyiségből 18 óra 6 perckor végleg elbocsátásra került, majd kihallgatása után 18 óra 59 perckor szabadon bocsátása megtörtént, az előállítás időtartamáról szóló igazolást a Készenléti Csoport kihallgató helyiségében részére átadtak, saját kezűleg alá is írta. A panaszos nyilatkozott, hogy az előállítása során nem keletkezett panasz, se sérülése, az Igazoláson ezt aláírásával is igazolta.

7) B. Z. r. őrmester 2018. február 16-án készült jelentésében rögzítette, hogy a panaszosok egészségügyi intézetbe való kísérése 10 óra 30 perckor kezdődött meg, a vizsgálatok után a kórházból kerültek előállításra 15 óra 30 perckor.

8) B. K. c. r. főhadnagy 2018. február 14-én készült jelentésében rögzítette, hogy a panaszos első alkalommal 22 óra 47 perckor közölte a hatósággal, hogy nem tud szemüveg nélkül olvasni, és nem látott semmit. Erre tekintettel azonnal intézkedtek a hatósági tanú bevonásáról, oly módon, hogy egy egyéb ügyben a kapitányságon intézkedő civil személyt tájékoztatták arról, hogy éppen gyanúsított-kihallgatás zajlik, szükséges és indokolt lenne hatósági tanú bevonása, mivel a nevezett személy nem tud olvasni. A hatósági tanú ezt követően felolvasta a panaszos részére az őrizetbevételi határozatot is, valamint a gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyvet is. A gyanúsított kihallgatása során továbbá végig jelen volt a kirendelt védője.

9) Az N. I. r. alezredes által készített, és dr. V. A. r. alezredes által jóváhagyott parancsnoki kivizsgálás az alábbi, panasz szempontjából releváns, kiegészítő információkat tartalmazza.

A panaszosokkal szemben 2017. november 10-én 9 óra 30 perckor került sor személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésre az 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 33.§ (2) a) pontja alapján, felfegyverkezve elkövetett garázdaság szándékos bűncselekmény elkövetésének tettenérése miatt.

2017. november 10-én 08 óra 53 perckor a panaszos lánya tett telefonon bejelentést a * Tevékenység Irányítási Központ ügyeletére a 112 segélykérő számon, miszerint szülei vascsővel és valamilyen lőfegyverrel támadtak rájuk és bezárkóztak. 2017. november 10-én 08 óra 54 perckor az I. rendű panaszos tett telefonon bejelentést a * Tevékenység Irányítási Központ ügyeletére a 112-es segélyhívó számon, miszerint a veje megtámadta őt és a feleségét karddal.

A panaszos és a lánya bejelentésének hanganyagát a rendőrség mellékelte a kivizsgáláshoz, továbbá mellékeltek a panaszos lánya és a diszpécser között folytatott beszélgetés kielemezéséről szóló rendőri jelentést.

A * Tevékenység Irányító Központ irányítója B. M. r. főtörzsőrmester és B. Z. r. őrmester gépkocsizó járőröket, valamint további egységeket irányított a helyszínre, és utasította az egységeket, hogy a helyszínen várják be egymást, valamint lövedékálló mellény viselését rendelte el. A helyszínre érkezett továbbá N. Z. r. százados és T. A. r. százados. A J. utca 70. szám előtt megjelent a II. rendű panaszos, aki az alábbiakat közölte B. M. r. főtörzsőrmester és B. Z. r. őrmester részére: azért hívta a rendőrséget, mivel megtámadta őt és férjét a veje. Elmondta, hogy férje munkából 9 óra körüli időben – pontos időt meghatározni nem tudta – tért haza. Lakásuk bejárati ajtaját épp kulccsal kinyitva hátulról rátámadt a veje. A lakás ajtajából kilépve látta, hogy a férjét a veje tetteleg bántalmazza, oly módon, hogy bal, ökölbe szorított kézzel megüti férje arcát. Segítségére sietve, ezt követően a panaszos veje, – neki szemből – bal lábával, egyszeri rúgó mozdulattal erőteljesen belerúg a műtött jobb lábába – térde magasságában –, majd jobb kezével hajába markolt és erőteljes mozdulattal fejét a falnak rántotta, melynek következtében a földre esett. Eszméletét veszítette pár másodpercre. Elmondta még, hogy úgy emlékszik, hogy a veje kezében egy vascsövet látott, valamint szűrő-vágó eszköznek látszó tárgyat, amelyet a cselekmény során nem tudja hova dobott, rejtett el támadójuk. A cselekménnyel összefüggésben térdét és fejét fájlalta. A II. rendű panaszos férjét lehívta az épület elé, ahol a II. rendű panaszos meghallgatása történt. Az I. rendű panaszos a rendőri jelentés alapján az alábbiakat közölte az intézkedő rendőrökkel: munkából hazaérve lakásának bejárati ajtaját nyitotta ki, amikor megfordult, a veje egy Macheta típusú, törnek látszó, hegyes tárggyal határozott szűrő mozdulatot tett bal alhása irányába. Érezte a tör hegyes élét az alhása tájékán, megmozdulni nem mert. Ezzel párhuzamosan a veje azt kiabálta neki, hogy „Ne mozdulj, leszúrlak, megöllek!”, majd egy alkalommal, bal kezével, ököllel megütötte arcának jobb felét. Kérdésre az I. rendű panaszos elmondta, hogy ennek az eseménynek előzményei is voltak már. 2017.november 05-én már történt egy rendőri intézkedés vejével történt összetűzés miatt. Elmondta, hogy az eseménnyel összefüggésben, megsérült, arca az ütés következtében felrepedt, vérzik. T. A. r. őrnagy készenléti alosztályvezető a helyszínre érkezett megerősítő tagállomásokkal együtt, a panaszos vejét megtalálta. A lakásában, élettársával tartózkodott. A lakásba a hatóságot önként beengedte, ellenállást nem tanúsított. A lakásban a rendőrök a nappalit és konyhai helyiséget elválasztó ablakpárkányon egy Macheta típusú, törnek látszó, körülbelül 60 cm hosszúságú tárgyat találtak, mely azonos lehetett az I. rendű panaszos elmondásából az elkövetés eszközével. Visszalépve a folyóhelyiségbe, tovább egyenesen, a nappali szobában jobbra található fekvőágyon egy körülbelül másfél méter hosszúságú, enyhén meggömbült vascsövet találtak elhelyezve. A talált tárgyak az I. rendű panaszos nyilatkozata alapján – szemrevételezésüket követően – megegyeztek az elkövetési eszközzel. A panaszos veje elmondta, hogy az I. rendű panaszos kopogtatott, vagy ütötte valamivel a lakásának bejárati ajtaját. Ajtót nyitott, kezében egy vascsóval állt. Előzményes vitákat kívánt folytatni, miszerint az élettársa kisfiát, azaz az I. rendű panaszos unokáját nem engedik látni, amit nehezményez. Kilépett az ajtón és ott dulakodni kezdtek, igyekezett elhárítani az I. rendű panaszos ütó mozdulatait, oly módon, hogy ellökte magától, de mivel ez sikertelen volt, egy alkalommal – talán jobb kezével – tenyérrel megütötte. Mindeközben a II. rendű panaszos támadó mozdulatot tett irányba, mely leginkább karmoló mozdulatban merült ki. Elmondása alapján személyi sérülése nem történt. Ezt követően az intézkedő rendőrök meghallgatták a panaszosok lányát, elmondása szerint szülei megjelentek lakásuk bejárati ajtajánál, ajtót nyitva a lakáson kívül ütlegetni kezdték élettársát. Édesapja kezében egy vascsövet látott. Dulakodni kezdtek, pontosan nem tudta megmondani, hogy ki, kit ütött meg és az milyen

módon történt, nagyon megijedt. A szülei ezt követően visszafutottak a 33. szám alatti lakásukba. Gyorsan becsukták a lakásuk bejárati ajtaját, mivel tudják, hogy édesapja lakásában több engedélyhez kötött lőfegyver található. Ezt követően hívta a rendőrséget. A panaszos lánya az eseménnyel összefüggésben sérülést nem szenvedett, csak nagyon megijedt. Szüleivel való vita kiváltó okát gyermeke „láthatási jogának hiánya” okozza. Más elmondani nem tudott az eseménnyel kapcsolatban.

Az intézkedő rendőrök a helyszínen tanúkatatást végeztek, mely során egy tanú elmondta, hogy több alkalommal hallott hangoskodást a két családdal kapcsolatban, ezen a napon csak annyit hallott, hogy valamelyik lakás bejárati ajtaját elég hangosan verik. Ezen kívül az ügyvel kapcsolatban más érdemi dolgot elmondani nem tudott.

Egy másik tanú elmondta, hogy az I. rendű panaszos és a II. rendű panaszos elég agresszív személyek, más személyeket botokkal, hangos kiabálások mellett támadnak meg.

A helyszínen meghallgatott személyek elmondásai alapján – amely a két fél szempontjából teljesen ellentmondott egymásnak arra vonatkozóan, hogy ki kit támadott meg, milyen eszközzel, ki volt a támadó – a helyszínen intézkedő rendőrök csoportosan elkövetett garázdaság elkövetése miatt az I. rendű panaszost, a II. rendű panaszost és vejüket az Rtv. 33. § 1. bekezdés (a) pontja alapján elfogta és az RTV 31. §. 1. bekezdés alapján rajtuk ruházátvizsgálatot hajtott végre. A panaszos vejét a megerősítő erők segítségével előállították a * * Rendőrkapitányságra. Az intézkedés során, a helyszínen megjelent a * * Rendőrkapitányság helyszíni szemlebizottsága, akik a panaszos lakásában, annak jelenlétében házkutatást hajtottak végre. Ennek során az I. rendű panaszos önként átadta a lakásban található lemezszekekrényből az 1 db gáz riasztó fegyvert a hozzá tartozó tanúsítvánnyal és a gáz riasztó fegyverre szóló fegyverviselési engedéllyel együtt, továbbá a hozzá tartozó tárat benne 6 db gáztölténnyel és 1 db műanyag díszpisztolyt, amelyeket a szemlebizottság lefoglalt. A házkutatásról, lefoglalásról a * .id számú jegyzőkönyv készült, amelyet az I. rendű panaszos aláírt és 1 példányt átvett.

Az I. rendű panaszos és a II. rendű panaszos sérüléseit a helyszínen tartózkodó mentők megvizsgálták és további orvosi ellátásuk érdekében a P. utcai Kórház – Rendelőintézet és Baleseti Központba szállították. Nevezett személyeket dr. H. B. látta el, aki azt nyilatkozta, hogy nevezettek „törést nem szenvedtek, büntetőjogi értelemben vett nyolc napon belül gyógyuló sérülést szereztek”. Orvosi ellátásra ambuláns lapot állított ki, melynek egy-egy példányát vizsgált személyek hozzájárulásával átadta a rendőrök részére. Nevezetteket az orvosi ellátásukat követően a kísérést és őrzést végrehajtó rendőrök 15 óra 40 perckor előállították a * * Rendőrkapitányságra, és átadták N. R. r. törzssászlós szolgálatirányító parancsnoknak, aki nyilatkoztatta nevezetteket, hogy a rendőri intézkedéssel összefüggésben panaszuk van-e, sérülésük keletkezett-e, illetve előállításukkal kapcsolatban kívánnak-e kiértékelni valakit. Nevezett személyek panaszt, vagy sérülést nem jeleztek a rendőri intézkedéssel összefüggésben a szolgálatirányító parancsnoknak. Az I. rendű panaszos a *** telefonszámon kérte P. A. kiértékelését az előállításáról. N. R. r. törzssászlós utasította a kísérést végrehajtó rendőröket, hogy nevezetteket az előállító egységbe kísérik.

Az eset miatt a * * Rendőrkapitányság a 01140/4299/2017.bü számon a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d) pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt büntetőeljárást indított.

A bejelentő a helyszínen intézkedő rendőröknek elmondta, hogy az I. rendű panaszos a cselekmény során a lakásából kihozott egy pisztolynak látszó fegyvert továbbá a tanúkihallgatásáról szóló jegyzőkönyvben ezt megerősítette és elmondta, hogy őt és élettársát

azzal fenyegette, hogy megöli, ami már korábban is előfordult többször. Legutóbb 2017. november 5-én, amikor az I. rendű panaszos a lakásukba bemenne őt bántalmazta, ami miatt szintén történt rendőri intézkedés, és amely során az I. rendű panaszost az intézkedő rendőrök előállították. A 2017. november 5-én történtek miatt a * * Rendőrkapitányság a */2017.bü számon feljelentés kiegészítést rendelt el a Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntett kísérlete megalapozott gyanúja miatt, és az I. rendű panaszos az ügyben gyanúsítottként lett kihallgatva. A hatóság tudomására jutott, hogy az I. rendű panaszos több lőfegyverrel rendelkezik, 2017. november 10-én lakásából fegyvernek látszó tárggyal jött ki egy családi konfliktus során, és megöléssel fenyegette meg családtagjait, ezért a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149. § (3), 151. § (2) bekezdése alapján figyelemmel a Be. 149. § (2), 151. §. (1) bekezdésére volt szükséges és indokolt a házkutatás és lefoglalás. Az I. rendű panaszos vadászati célú lőfegyverek tartására jogosító *sorszámú fegyvertartási engedélyét, valamint a gáz- és riasztófegyver viselésére jogosító * sorszámú engedélyét 2017. november 24-én kelt*.F számú határozatában a * visszavonta és a vadászfegyverek hatósági tárolását rendelte el. Az I. rendű panaszos a fegyverek tekintetében azok lefoglalását elrendelő */2017.bü számú határozata ellen panaszt jelentett be. Az I. rendű panaszos panaszát a B.-i Ügyészség a * számú 2018. január 26-án kelt határozatában elutasította.

2017. november 10-én a * * Rendőrkapitányság előállító helyiségében az érintettekkel összesen 5 fő előállított személy tartózkodott ebből 4 fő férfi és 1 fő (a II. rendű panaszos) nő. A * * Rendőrkapitányság előállító egységében 4 előállító helyiség (zárka) található, amelyben 1-1 férfi volt elhelyezve. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011 (IX.22) BM rendelet 31 §. (9) pont alapján egy zárkában csak egyneműek tartózkodhatnak illetve az egy ügyben előállítottak elkülönítése érdekében, valamint az őrzés biztonságát figyelembe véve volt szükséges, hogy a II. rendű panaszost az előállító egység folyosóján rendkívüli őri felügyelettel helyezték el. A kapitányság épületén belül egy fűtési rendszer van kiépítve, azonos hőmérséklet található itt is, mint az egész épületben.

Az I. rendű panaszossal a rendőrök az alábbi iratokat írták alá:

- a helyszíni szemlebizottság tagjai a J. utca 70 5/33 szám alatt megtartott házkutatás, lefoglalásról szóló */2017.id számon készült jegyzőkönyvet,
- a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló 22/2015 Intézkedés 3 számú mellékletét
- a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról szóló nyilatkozatot a 22/2015 Intézkedés 4 sz. mellékletét
- a * számú letéti jegyzőkönyvet a letéti tárgyról
- Az előállítás idejének 4 órával történő meghosszabbításáról szóló szóbeli tájékoztatás tudomásul vételét a */2014.id számú rendőri jelentésen és az előállítás idejéről szóló Igazolást
- az előállítás idejéről szóló igazolást, hatósági tanú jelenlétében, aki adatainak zártan kezelését kérte:
- */2017.bü számú Az I. rendű panaszos gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv
- */2017.bü számú Határozat őrizetbe vétel elrendeléséről

Az ügyben keletkezett iratokból megállapítható, hogy az előállító egységben nevezett befogadásával kapcsolatos iratokat, előállítás idejének meghosszabbításáról szóló, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást írták a panaszossal alá, a befogadást végző előállító őr, valamint a szolgálatirányító parancsnokok, amely során egyetlen egyszer sem szólt a rendőröknek, hogy írni, olvasni nem tud szemüveg nélkül. A gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv alapján (amelyet a hatósági tanú is aláírt) az is konkrétan megállapítható, hogy

nevezett a kihallgatása során 22 óra 47 perckor jelezte a r. főhadnagynak, hogy szemüveg nélkül nem tud olvasni és írni, aki azonnal intézkedett hatósági tanú bevonására. A gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet, és a már kihirdetett őrizetbe vételi határozatot is ismételten felolvasta a panaszos részére a hatósági tanú. Miután a hatósági tanú a gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet felolvasta, azt szemüveg nélkül az I. rendű panaszos aláírta, holott előtte azt nyilatkozta, hogy szemüveg nélkül nem lát semmit.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban először azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A Testület hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére: „Akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.” Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrség lefoglalta az engedéllyel tartott fegyvereit.

* * Rendőrkapitányság a 01140/4211/2017.bü számon feljelentés kiegészítést rendelt el a Btk. 164. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntett kísérlete megalapozott gyanúja miatt, és az I. rendű panaszos az ügyben gyanúsítottként lett kihallgatva. A hatóság tudomására jutott, hogy az I. rendű panaszos több lőfegyverrel rendelkezik és a 2017. november 10-én lakásából fegyvernek látszó tárggyal jött ki egy családi konfliktus során és megöléssel fenyegette meg családtagjait, ezért a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149. § (3), 151. § (2) bekezdése alapján figyelemmel a Be. 149. § (2), 151. §. (1) bekezdésére volt szükséges és indokolt a házkutatás és lefoglalás. Az I. rendű panaszos vadászati célú lőfegyverek tartására jogosító * sorszámú

fegyvertartási engedélyét, valamint a gáz- és riasztófegyver viselésére jogosító * sorszámú engedélyét 2017. november 24-én kelt*.F számú határozatában a * visszavonta és a vadászfegyverek hatósági tárolását rendelte el. Az I. rendű panaszos a fegyverek tekintetében azok lefoglalását elrendelő */2017.bü számú határozata ellen panaszt jelentett be. Az I. rendű panaszos panaszát a B. városi Ügyészség a * számú 2018. január 26-án kelt határozatában elutasította.

Az Rtv. fent idézett 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult az Ügyészség hatáskörébe tartozó kérdésekben előterjesztett panaszokat kivizsgálni, így nem rendelkezik hatáskörrel a fegyverek lefoglalásának kérdésével kapcsolatban.

A Testület a panasz fenti részei tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet - a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, IV. cikkében rögzített személyes szabadsághoz való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.**

1) A Testület először a panaszos előállítását vonta vizsgálata körébe.

a) A rendőri tájékoztatás szerint az intézkedés napján 9 óra 30 perckor három személyt fogtak el szándékos bűncselekmény elkövetése miatt. A panaszosokat az intézkedés helyszínéről az OBSI-ba szállították, egészségügyi ellátásuk érdekében, majd onnan 15 óra 30 perckor állították elő őket a * Rendőrkapitányságra. A személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedésre az Rtv. 33.§ (2) a) pontja alapján, felfegyverkezve elkövetett garázdaság szándékos bűncselekmény elkövetésének tettenérése miatt került sor.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A panaszos előállítása valamennyi rendőrségi dokumentum szerint az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján történt. A hivatkozott törvényhely szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek. A fenti rendelkezés a rendőrnek nem biztosít mérlegelési lehetőséget: tettenérés esetén kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont elfogását, illetve előállítását.

A rendőrség szerint a panaszos gyanúsítható volt azzal, hogy a Btk. 339. § szerinti garázdaság tényállását megvalósította, mely szerint (1) aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő

szabadságvesztéssel büntetendő. (2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot *a*) csoportosan, *b*) a köznyugalmat súlyosan megzavarva, *c*) fegyveresen, *d*) felfegyverkezve vagy *e*) nyilvános rendezvényen követik el.

Tekintettel arra, hogy szándékos bűncselekmény elkövetésén tettenérésre hivatkoztak, a Szolgálati Szabályzat 28. §-ának (1) bekezdése alapján a tettenérés helye szerint illetékes szervhez, a rendőrkapitányságra állították elő.

A hivatkozott elfogási, előállítási okkal kapcsolatban a Testület az alábbiakat rögzíti. Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozott-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A panaszossal szembeni rendőri intézkedéskor hatályos a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 127. §-ának (3) bekezdése szerint a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja szerint tettenérésnek minősül, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, úgyszintén az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy üldözés során elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. oldal].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve.

A tettenérés további, hasonló jelentőséggel bíró tartalmi elemét magyarázza a 13/2013. számú büntető elvi határozat (EBH 2013. B.13.). A Kúria magyarázata szerint a „Be. 127. § (3) bekezdése a bűnüldözésre jogosult hatóságnak nyújtott civil jogsegély, aminek lényege, hogy az elkövetőt elfogó, visszatartó személy a hatósághoz képest helyzetileg előnyben van, viszont törvényileg engedélyezett magatartása fejében sem lesz cselekménye hatósági, hanem megmarad magáncselekménynek. [...] Kétségtelen, hogy az elfogás, visszatartás fizikai ráhatást jelent, éppen ezért különösen vizsgálendő, hogy az irányadó tényállás szerinti történések azokon a kereteken belül maradnak-e, amelyeket a jogalkotó a Be. 127. § (3) bekezdése esetében meghatároz. A tettenérés feltételezi a bűncselekmény észlelését; és ahhoz képest a cselekményt éppen elkövetőnek, az éppen eltávozó elkövetőnek, és az eltávozó elkövető üldözéséből való elfogását, ekként visszatartását. Tettenérés alatt értendő, ha a cselekmény az adott személy – a tettenérő – szeme láttára, észlelése mellett történik; olyan fizikai közelségben, amikor reális lehetősége van az elkövetéshez férni, az elkövetőt elérni, az elkövető után eredni. Mindez a forró nyom, az időveszteség nélküli üldözés lehetősége; és éppen ezen alapul a társadalmi elismertsége.”

A Kúria idézett magyarázata alapján megállapítható, hogy a tettenérésnek a folyamatosság, a megszakítás nélkülség mellett szükségszerű eleme az is, hogy annak keretében sor kerüljön az elkövető fizikai ráhatással történő üldözésére, elfogására, visszatartására. Amennyiben az elkövető fentiek szerint leírt nyomon követhetősége megszakad, vagy ha vele szemben nem

kerül sor – jellemzően fizikai ráhatással – üldözésre, visszatartásra, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

Mint hogy az előállítás az egyik legsúlyosabb jogkorlátozással járó intézkedés, amelyre az Rtv. lehetőséget biztosít a rendőr számára, a Testület álláspontja szerint az ezen intézkedésekre irányadó rendelkezéseket – az Rtv. 2. §-ában foglalt, az emberi méltóság és általánosságban az emberi jogok védelmével kapcsolatos rendőrségi kötelezettség minél teljesebb érvényesülése érdekében – megszorítóan kell értelmezni, és különös gondossággal kell értékelni, megvalósulnak-e azok a körülmények, amelyeket az Rtv. 33. §-ának (1) bekezdése szerinti – azaz kötelező – szabadságelvonás feltételeként a törvény megfogalmaz.

Jelen esetben teljesült a tettenéréshez szükséges „folyamatosság”: a rendőrök még a helyszínen meg tudtak győződni azon körülmények, adatok, tények fennállásáról, amelyek szükségessé tették a panaszosok előállítását.

A Testület, anélkül, hogy panaszos cselekményét megítélné, és minősítené – hiszen az hatáskörén kívül esik – úgy értékelte, hogy a rendőrök az elsődlegesen rendelkezésükre álló adatok alapján indokoltan döntöttek a panaszosok előállításáról, attól eltekinteni nem tudtak.

A Testület megítélése szerint a panaszosok előállítása jogszerűen és indokoltan történt, amellyel a panaszosok személyes szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozta a rendőrség.

b) Ezt követően a panaszosok előállításának időtartamát vizsgálta a Testület.

Az I. rendű panaszos által aláírt 2017. november 10-én készült igazolás szerint az I. rendű panaszos előállítása 9 óra 30 perctől 21 óra 15 percig tartott, a II. rendű panaszosé pedig 9 óra 30 perctől 18 óra 50 percig. A panaszosoknak az előállítás időtartama alatt sérülése, illetőleg panaszja nem keletkezett.

A rendőri álláspont szerint a panaszosok kihallgatása az egészségügyi ellátásuk miatt csak később volt lehetséges, de az nem volt mellőzhető, így az Rtv. 33.§ (4) bekezdése alapján az előállításukat a törzsszászlós 4 órával meghosszabbította, melyet az előállítás időtartamáról szóló igazoláson dokumentált, és a panaszosok ezt saját kezűleg aláírták. A 4 óras meghosszabbítást a panaszosokkal közölte az előállító helyiségben.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 óras (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 óras) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján pontosan rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A Testület úgy foglalt állást, hogy a foganatosított rendőri cselekmények száma és jellege indokolta az előállítás hosszát, nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az előállítás ideje alatt szükségtelen, vagy indokolatlan holtidők lettek volna. A panaszosok kihallgatása nem volt mellőzhető, az intézkedés elhúzódsának oka a panaszosok orvosi ellátásnak hossza volt, nem pedig rendőri hibára visszavezethető okok. **Ennek következtében a Testület a panaszosok előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszosok személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.**

c) A Testület ezt követően az előállítás módját vizsgálta.

A panaszosok előadása szerint a II. rendű panaszost az előállító helyiség folyosóján, huzatos helyen tartották.

2017. november 10-én a * Rendőrkapitányság előállító helyiségében az érintettekkel összesen 5 fő előállított személy tartózkodott ebből 4 fő férfi és 1 fő (a II. rendű panaszos) nő. A * Rendőrkapitányság előállító egységében 4 előállító helyiség (zárka) található, amelyben 1-1 férfi volt elhelyezve. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011 (IX.22) BM rendelet 31 §. (9) pont alapján egy zárkában csak egyneműek tartózkodhatnak illetve az egy ügyben előállítottak elkülönítése érdekében, valamint az őrzés biztonságát figyelembe véve volt szükséges, hogy a II. rendű panaszost az előállító egység folyosóján rendkívüli őri felügyelettel helyezték el. A kapitányság épületén belül egy fűtési rendszer van kiépítve, azonos hőmérséklet található ott is, mint az egész épületben.

A Testület elfogadta rendőri álláspontot, és úgy ítélte meg, hogy a II. rendű panaszos folyosón való elhelyezése indokolt volt, és nem sértette a II. rendű panaszos emberi méltóságához való jogát.

Minderre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a II. rendű panaszos emberi méltóságához való joga nem sérült a folyosó való elhelyezése által.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy az intézkedő rendőrök eleget tettek-e a kötelességüknek, hogy a panaszosokat felvilágosítsák panasztételi jogukról.

A panaszosok beadványuk elkésettségének kimentése körében arra hivatkoztak, hogy a rendőrségtől nem kapták meg a felvilágosítást a panasztételi lehetőségükkel kapcsolatban.

A rendőri álláspont szerint többször is tájékoztatták a panaszosokat a panasztételi jogukról, továbbá a Testület rendelkezésére bocsátott iratok alapján megállapítható, hogy a panaszosok aláírásuk által igazoltan átvették a panasztételi lehetőségekről szóló tájékoztatást.

Az Rtv. 20.§ (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A Szolgálati Szabályzat 5.§ (6) bekezdése szerint a rendőr az Rtv. V. Fejezetében foglalt intézkedését vagy az Rtv. VI. Fejezetében foglalt kényszerítő eszköz alkalmazását követően

az Rtv. IX. Fejezetében meghatározott panasz lehetőségéről szóló tájékoztató keretében felhívja az intézkedés alá vont személy figyelmét a panasz előterjesztésének határidejére is.

A Testület rendelkezésére álló iratok alapján megállapítható, hogy az írásbeli tájékoztatást a panaszosok megkapták, ezt aláírásukkal is igazolták. Azonban a szóbeli tájékoztatás tekintetében a panaszosi és a rendőrségi állítások között olyan mértékű ellentét feszült, amelyet a Testületnek – a bizonyítékok csekély voltára tekintettel – nem állt módjában feloldani, ezáltal a történetek rekonstruálása nem volt lehetséges.

Mindezekre tekintettel a tájékoztatási kötelezettség teljesítésének – a panasztételi lehetőséggel kapcsolatban – tekintetében a Testület nem foglalhatott megnyugtatóan állást, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

3) A Testület vizsgálta, hogy az I. rendű panaszosnak az intézkedő rendőrök megfelelő segítséget nyújtottak-e abban, hogy a szemüvege hiányában megismerje az általa aláírt iratok tartalmát.

A panaszos állítása szerint a rendőrök nem törődtek azzal, hogy nem tudta elolvasni szemüvege nélkül a dokumentumokat, amiket aláírtak vele.

A rendőri tájékoztatás szerint az ügyben keletkezett iratokból megállapítható, hogy az előállító egységben az I. rendű panaszos befogadásával kapcsolatos iratokat, előállítás idejének meghosszabbításáról szóló, valamint az előállítás idejéről szóló igazolást íratott Az I. rendű panaszossal alá a befogadást végző előállító őr, valamint a szolgálatirányító parancsnokok, amely során egyetlen egyszer sem szólt a rendőröknek, hogy írni, olvasni nem tud szemüveg nélkül. A gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyv alapján, amelyet a hatósági tanú is aláírt az is konkrétan megállapítható, hogy nevezett a kihallgatása során 22 óra 47 perckor jelezte Balogh r. főhadnagynak, hogy szemüveg nélkül nem tud olvasni és írni, aki azonnal intézkedett hatósági tanú bevonására, és a gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet és a már kihirdetett őrizetbe vételi határozatot is ismételt szóban a hatósági tanú felolvasott nevezett részére. Miután a hatósági tanú a gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyvet felolvasta azt szemüveg nélkül az I. rendű panaszos aláírta, holott előtte azt nyilatkozta, hogy szemüveg nélkül nem lát semmit.

A Testület úgy foglalt állást, hogy az intézkedő rendőrök megtették a tőlük elvárható intézkedést azzal, hogy hatósági tanút vettek igénybe, amellyel jelen esetben biztosítani tudták, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga ne sérüljön.

A Testület álláspontja szerint nem sérült az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, mivel amint jelezte, hogy nincs nála a szemüvege, amelyre szüksége van olvasáshoz, az intézkedő rendőr azonnal gondoskodott a hatósági tanú igénybevételéről.

V.

A Testület megítélése szerint a panaszosok előállítása jogszerűen és indokoltan történt, amellyel a panaszosok személyes szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozta a rendőrség. A Testület a panaszosok előállításának idejét arányosnak minősítette, amely nem sértette a panaszosok személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a II. rendű panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült a folyosó való elhelyezése által. A tájékoztatási kötelezettség teljesítésének – a panasztételi lehetőséggel kapcsolatban – tekintetében a Testület nem foglalhatott

megnyugtatóan állást, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható. A Testület álláspontja szerint nem sérült az I. rendű panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, mivel amint jelezte, hogy nincs nála a szemüvege, amelyre szüksége van olvasáshoz, az intézkedő rendőr azonnal gondoskodott a hatósági tanú igénybevételéről.

Budapest, 2018. május 17.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET